

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 28, 2017

Nummer 28, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3803](#) 29-08-2017

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:10118](#) 06-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4508](#) 01-09-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4509](#) 31-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:6692](#) 30-08-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4469](#) 30-08-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:8340](#) 29-08-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:3365](#) 25-08-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:4172](#) 16-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:6506](#) 28-07-2017

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2017:688](#) 30-08-2017

Annotatie

[Vermindering vergoedingsplicht bij ongeval op kartbaan; risicoaanvaarding?](#)

mr. K.M. Zweep

RECHTSPRAAK

Tussenvonniss in de zaak omtrent aansprakelijkheid van de overheid inzake het handelen tijdens treinkaping bij De Punt. Beslissing omtrent het horen van de betrokken commandanten en mariniers. Afwijzing exhibitievordering met betrekking tot autopsiefoto's.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 06-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:10118

Zaaknummer: C/09/502037 / HA ZA 15-1405 en C/09/519874 / HA ZA 16-1167

Rechters: D.R. Glass, B. Meijer en J.S. Honée

Advocaten: L. Zegveld en G.J.H. Houtzagers

Wetsartikelen: 843a Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Matiging gevorderde immateriële schadevergoeding voor poging tot doodslag op het slachtoffer in verband met eigen schuld. Toewijzing van € 2.000 in plaats van de gevorderde € 2.500.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 01-09-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4508

Zaaknummer: 05/720150-17

Rechters: M.J. Wasmann, F.J.H. Hovens en M.C. Gerritsen

Advocaten: B. Molenaar

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht met twee jonge vrouwen die aan de zorg van verdachte waren toevertrouwd. Afwijzing van de gevorderde immateriële schadevergoedingen wegens onvoldoende onderbouwing.

De slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partij en vorderen onder andere immateriële schadevergoeding en een vergoeding voor integriteitsschade. Ten aanzien van slachtoffer 1 oordeelt de rechtbank dat de vordering niet-ontvankelijk is. De aangevoerde psychische problemen van de benadeelde partij speelden al voor het bewezenverklaarde. Het is verder niet duidelijk in hoeverre de verergering van deze problematiek is toe te schrijven aan het bewezenverklaarde. Hiervoor zou een deskundige moeten worden ingeschakeld en dit levert in dit stadium van de procedure een onevenredige belasting van het strafproces op. Ten aanzien van slachtoffer 2 oordeelt de rechtbank dat ook hier het oorzakelijk verband tussen het bewezenverklaarde en de gestelde immateriële schade onvoldoende duidelijk is. Wat betreft de integriteitsschade stelt de rechtbank vast dat dit deel onvoldoende is onderbouwd. Het is namelijk niet duidelijk geworden in hoeverre deze aspecten van schending reeds zijn meegenomen in of reeds vallen onder het verzoek tot immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 31-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4509

Zaaknummer: 05/740423-16

Rechters: T.C. Henniphof, D.S.M. Bak en M.G.J. Post

Advocaten: M.P.T. Peters

Wetsartikelen: 249 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een 21-jarige man voor doodslag op zijn vriendin door haar te wurgen met een touw en met een heggeschaar op haar in te slaan. Toewijzing van de immateriële schadevergoeding tot een hoogte van € 25.000 aan de zus van het slachtoffer, aangezien zij haar zus heeft gevonden onder gruwelijke omstandigheden. Afwijzing vergoeding voor affectieschade.

Veroordeling van een 21-jarige man voor doodslag. De nabestaanden, de vader, de moeder en de zus van het slachtoffer, hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen per persoon € 20.000 ter vergoeding van immateriële schade. Daarnaast wordt een vergoeding gevorderd voor de gemaakte begrafenis kosten. Deze kosten worden toegewezen. De rechtbank overweegt dat de immateriële schadevergoeding voor de vader en de moeder niet kan worden toegewezen, omdat de vordering naar huidig recht dient te worden beoordeeld en er op dit moment nog geen vergoeding van affectieschade mogelijk is. Met betrekking tot de zus van het slachtoffer oordeelt de rechtbank dat voor toekenning van een vergoeding voor 'shockschade' het voldoende is dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen het gevaarzettend handelen enerzijds en het geestelijk letsel dat een derde door de confrontatie met de gevolgen van dit handelen oploopt anderzijds. Deze confrontatie kan ook plaatsvinden (kort) nadat de gebeurtenis die tot de dood of verwonding van een ander heeft geleid, heeft plaatsgevonden (*Taxibus*-arrest). Volgens de rechtbank is in deze zaak sprake van een directe en rechtstreekse confrontatie met de gevolgen van het misdrijf, aangezien de zus het slachtoffer op de avond van het delict heeft aangetroffen (liggend in een plas bloed met ernstige verwondingen). Er is voorts genoegzaam komen vast te staan dat sprake is geweest van een dermate ernstige schok dat deze heeft geleid tot geestelijk letsel in de vorm van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld. De rechtbank acht, gelet op de gruwelijke omstandigheden waaronder zij haar eigen zus heeft aangetroffen, een bedrag van € 25.000 gerechtvaardigd.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 30-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4469

Zaaknummer: 05/881890-16

Rechters: J.J.H. van Laethem, R.S. Croll en J.M. Hamaker

Advocaten: B. Molenaar

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Toewijzing vordering ter vergoeding van immateriële schade en gemaakte medische kosten na een verkeersongeval. Beroep op meervoudige causaliteit afgewezen.

In een tussenvonnis heeft het gerecht gedaagde in de gelegenheid gesteld om te bewijzen dat eiser vlak voor het ongeval geen licht voerde. Gedaagde is geslaagd in het leveren van dit bewijs. Het gerecht is verder van oordeel dat eiser voor twee derde eigen schuld heeft aan het ongeval, omdat hij niet beschikte over een geldig rijbewijs en geen licht voerde vlak voor het ongeval. Wat betreft de hoogte van de schade, oordeelt het gerecht dat gedaagde kennelijk een beroep doet op meervoudige causaliteit. Het gerecht gaat echter niet in mee in dit verweer, omdat het feit dat er tijdens de operatie van eiser na het ongeval een pin afbrak en deze later vervangen moest worden niet in een zodanig ver verwijderd verband tot het ongeval staat dat gedaagde niet voor de gehele schade aansprakelijk is. Eiser vordert voorts een immateriële schadevergoeding. Het gerecht begroot de schade op Afl. 20.000 vanwege de geleden pijn en ongemak door het ongeval en de gevolgen daarvan. De vordering ten aanzien van inkomstenderving wordt afgewezen, nu onvoldoende is vast komen te staan waarom eiser geen doorbetaling wegens ziekte kan ontvangen in zijn thuisland (Servië).

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 30-08-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2017:688

Zaaknummer: A.R. 1598 van 2015

Rechters: W.J. Noordhuizen

Advocaten: R.C. Samuels en M.G.A. Baiz

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor overgieten met kokend water van partner. Toekenning van immateriële schadevergoeding van € 2.500 voor psychisch leed.

Veroordeling van een man voor zware mishandeling van zijn partner. Hij heeft haar in het bijzijn van haar kinderen (toentertijd 6 en 9 jaar oud) overgoten met kokend water. Hierdoor heeft het slachtoffer blijvende littekens opgelopen. Daarnaast had zij tweedegraads brandwonden op haar lichaam. Het slachtoffer is voor het leven getekend: fysiek door de blijvende en ontsierende littekens en psychisch. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 7.000 ter vergoeding van immateriële schade. De rechtbank overweegt dat ingevolge artikel 6:106 BW het slachtoffer aanspraak kan maken op vergoeding van immateriële schade. Dit recht bestaat onder andere wanneer sprake is van lichamelijk letsel. Voor de rechtbank staat vast dat het slachtoffer lichamelijk letsel heeft, zij is immers verminkt. Het slachtoffer is hierdoor voor het leven getekend en naast het fysieke ongemak, ervaart zij ook psychisch leed hiervan. De rechtbank zoekt voorts aansluiting bij de genormeerde bedragen van de letsellijst van het Schadefonds Geweldsmisdrijven en ziet aanleiding om een bedrag van € 2.500 toe te kennen (psychisch letsel). Het meerdere van de vordering acht de rechtbank op dit moment onvoldoende onderbouwd en voor dit deel wordt het slachtoffer niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 29-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:8340

Zaaknummer: 03/700342-16

Rechters: M.C.A.E. van Binnebeke, M.B. Bax en G. Demmink

Advocaten: S.G.E. Koumans

Wetsartikelen: 6:106 BW en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een man voor bedreiging en mishandeling van zijn eigen ex-vrouw, kind en andere familieleden. Toewijzing van gevorderde immateriële schadevergoedingen (€ 750 en € 600) aan twee van de slachtoffers.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:3365

Zaaknummer: 08/730447-17 en 08/730215-17

Rechters: W. Foppen, H. Stam en A.M. den Dulk

Advocaten: J. Eliya

Wetsartikelen: 285 Sr

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid ziekenhuis wegens gebleken handicap baby na geboorte. Rechtbank wijst vorderingen af en verwijst naar rapport deskundige.

De vrouw bevalt in 2007 in het ziekenhuis van een tweeling, nadat zij is ingeleid door de dienstdoend gynaecoloog. Het eerste kindje komt gezond ter wereld. Het tweede kindje komt blauw, slap en zonder ademhaling ter wereld. Zij wordt beademd en na ruim twintig minuten ademt zij zelf goed door. Drie dagen later worden er trekkingen met een starende blik waargenomen. Het kindje wordt daarop overgeplaatst naar de Neonatale Intensive Care van het Wilhelminaziekenhuis te Utrecht. Uiteindelijk wordt bij het kindje hersenletsel geconstateerd, met als gevolg spasticiteit, verlamming, epilepsie en psychomotore retardatie. In 2012 hebben de man en de vrouw, nadat zij de verjaringstermijn hebben gestuit, het ziekenhuis aansprakelijk gesteld voor een tekortkoming in de nakoming van de behandelingsovereenkomst op grond van artikel 7:462 BW, in samenhang met artikel 6:162 BW. Eisers vorderen onder andere € 25.000 ter vergoeding van geleden immateriële schade. Op gezamenlijk verzoek van partijen is een deskundige aangesteld en is onderzoek gedaan naar de behandeling van de vrouw voor, tijdens en na de bevalling van het kindje met hersenletsel. De rechtbank wijst de vordering van eisers af, omdat niet is vast komen te staan dat is gehandeld in strijd met de behandelingsovereenkomst. In het rapport van de deskundige is opgenomen dat de kwaliteit van de CTG-registratie (cardiotocografie-registratie) met enige regelmaat te wensen overliet en dat het baringsverslag wellicht ten onrechte niet naar de huisarts is gestuurd. Volgens de deskundige zijn deze normschendingen echter niet zodanig ernstig dat een medische professionele standaard zou zijn geschonden. De rechtbank volgt deze conclusie.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 16-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:4172

Zaaknummer: C/16/428832 / HA ZA 16-926

Rechters: J.P. Killian

Advocaten: J.W. Koeleman, I.E. Zwart en M.J.J. de Ridder

Wetsartikelen: 7:462 BW en 6:162 BW

ANNOTATIE

Vermindering vergoedingsplicht bij ongeval op kartbaan; risicoaanvaarding?

mr. K.M. Zweep

De Rechtbank Oost-Brabant oordeelde in deze zaak over een ongeval op een kartbaan waarbij een ervaren kartster tegen een andere (onervaren) deelnemer opbotste, met letselschade van kartster tot gevolg. In de uitspraak passeren enkele belangrijke onderwerpen van het aansprakelijkheidsrecht de revue. Deze annotatie stipt deze onderwerpen kort aan en gaat daarnaast in op het oordeel van de rechtbank ten aanzien van de toekenning van eigen schuld aan de benadeelde en gaat vervolgens in op hoe dit oordeel zich verhoudt tot rechtspraak en literatuur.

1. Inleiding

Sport- en spelsituaties waarbij een deelnemer ongelukkiger wijze letselschade oploopt, zijn aan de orde van de dag. In deze uitspraak is de dochter van eiseres, op het moment van het ongeval 14 jaar oud, op de kartbaan in botsing gekomen met een mededeelnemer. Zij loopt ten gevolge van de botsing aanzienlijk letsel op. De Rechtbank Oost-Brabant geeft antwoord op de vraag of de mededeelnemer onrechtmatig heeft gehandeld. Tevens gaat zij in op de vraag of de exploitant van de kartbaan aansprakelijk kan worden gehouden uit hoofde van gevaarzettend handelen.

2. Feiten

Eiseres (hier bedoeld: dochter van eiseres) reed op 8 mei 2015 als ervaren kartster op het kartcircuit van exploitant Kombikart. Zij reed daar tijdens het 'vrij rijden', net als gedaagde (een onervaren karter). Op enig moment raakte gedaagde ter hoogte van een S-bocht van het circuit af. Toen gedaagde weer de baan op wilde rijden, was daar plots eiseres. Eiseres kon niet meer remmen voor gedaagde, waarna zij met haar kart tegen de kart van gedaagde botste, werd gelanceerd en over de kop vloog. Eiseres heeft letselschade opgelopen door dit ongeval.

3. Het geschil

Eiseres stelt gedaagde aansprakelijk voor de door haar als gevolg van het ongeval geleden

schade en vordert schadevergoeding. Eiseres stelt tevens Kombikart aansprakelijk voor de ontstane schade. Zij baseert haar beide vorderingen op artikel 6:162 BW. Eiseres stelt dat gedaagde gevaarzettend heeft gehandeld door het gebruik van ongeschikt materiaal en door zich niet aan de geldende regels te houden. Eiseres verwijt hem onvoorzichtig gedrag. Daarnaast stelt eiseres dat Kombikart gevaarzettend heeft gehandeld door na te laten instructies te geven, het nalaten van het uitvoeren van materiaalcontrole en het nalaten voldoende toezicht te houden op het circuit.

4. Verhoogde aansprakelijkheidsdrempel bij sport- en spelsituaties

Binnen sport- en spelsituaties geldt dat gedragingen minder snel onrechtmatig worden geacht dan buiten dit soort situaties. Zo zal een gedraging binnen een spelsituatie niet enkel onrechtmatig zijn op de grond dat de gedraging van een deelnemer letsel veroorzaakt bij een andere deelnemer (HR 19 oktober 1990, ECLI:NL:HR:1990:AD1456, r.o. 3.3, *NJ* 1992/621 (*Heeck/Nijgh*)) of als een inbreuk wordt gemaakt op een subjectief recht (HR 27 mei 1994, ECLI:NL:HR:1994:ZC1376, *NJ* 1994/590). Deelnemers aan een spel dienen tot op zekere hoogte gevaarlijke gedragingen over en weer van elkaar te verwachten. Dit is niet beperkt tot het tijdsbestek waarin zij rechtstreeks met elkaar aan het wedijveren zijn. Ook korte tijd na het spel kunnen deelnemers nog in een spelsituatie verkeren, zoals wanneer het fluitsignaal al heeft geklonken (HR 28 maart 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF2679, *NJ* 2003/718 (*Witmarsumer Merke*)).

In overeenstemming met deze rechtspraak oordeelt de Rechtbank Oost-Brabant dat in het onderhavige geval de sport- en spelsituatie niet is geëindigd doordat gedaagde met zijn kart buiten de baan is geraakt en vervolgens opnieuw de baan op wilde rijden. Ook onder die omstandigheden is er sprake van een sport- en spelsituatie, waarbij het volgens de rechtbank geen verschil maakt of al dan niet sprake zou zijn van een activiteit in recreatief of in wedstrijdverband. Bij het geven van een onrechtmatigheidsoordeel zal zodoende een verhoogde drempel voor aansprakelijkheid in aanmerking moeten worden genomen.

5. Geen onrechtmatig handelen mededeelnemer

De rechtbank komt vervolgens toe aan de beoordeling van de vraag of de gedragingen van gedaagde in de onderhavige situatie onrechtmatig zijn jegens eiseres. De rechtbank overweegt dat het buiten de baan raken een gedraging is die karters onderling van elkaar hebben te verwachten. Dat gedaagde niet zijn hand heeft opgestoken voordat hij de baan weer opreed, kan volgens de rechtbank worden gekwalificeerd als een onvoldoende doordacht handelen waarmee deelnemers onderling rekening dienen te houden. Deze gedragingen hadden zodoende niet een zodanig uitzonderlijk en ongebruikelijk karakter dat eiseres dergelijke

gedragingen niet van een mededeelnemer behoefde te verwachten. Daarnaast heeft gedaagde volgens de rechtbank niet goed uitgekeken bij het opnieuw oprijden van de baan, maar kan dat niet aan hem worden toegerekend, omdat deelnemers binnen een sport- en spelsituatie nu eenmaal in het heetst van de strijd onverwachte (gevaarlijke) gedragingen uitvoeren. Dit handelen van gedaagde is volgens de rechtbank niet zodanig gevaarlijk en onzorgvuldig dat dit als onrechtmatig in de zin van artikel 6:162 BW moet worden aangemerkt. De onervarenheid van gedaagde als karter, vormt geen omstandigheid die dit oordeel anders maakt.

6. Eigen schuld aan de zijde van eiseres

Subsidiair stelt eiseres dat Kombikart als exploitant is tekortgeschoten in haar zorgplicht ten aanzien van de veiligheid op het circuit en dat zij daardoor onrechtmatig jegens eiseres heeft gehandeld. Voorts stelt eiseres dat door Kombikart geen beroep kan worden gedaan op de door haar gehanteerde exoneration gelet op artikel 6:233 sub a BW jo. artikel 6:237 aanhef en onder f BW en artikel 6:248 lid 2 BW.

Het beoordelen van gevaarzettend gedrag geschiedt door de rechtbank aan de hand van de Kelderluik-factoren (HR 5 november 1965, ECLI:NL:HR:1965:AB7079, NJ 1966/136, m.nt. G.J. Scholten (*Kelderluik*)). De rechtbank neemt daarbij tot uitgangspunt dat aan karten als zodanig gevaren zijn verbonden. Kombikart dient als exploitant van de kartbaan de nodige maatregelen te nemen om gevaarlijke situaties waarbij (letsel)schade kan optreden, zo veel mogelijk te voorkomen. Dit houdt in dat van Kombikart mag worden verwacht dat zij controleert of de karters beschikken over veilig materiaal, dat zij voldoende toezicht houdt en dat zij haar deelnemers deugdelijk instrueert voorafgaand aan het rijden. Naar mijn mening oordeelt de rechtbank terecht dat Kombikart in deze zorgplichten tekort is geschoten, aangezien Kombikart als exploitant de risico's kent en zij in de positie verkeert om veiligheidsmaatregelen te kunnen nemen. Voorts overweegt de rechtbank dat Kombikart weinig bezwarende voorzieningen zou kunnen treffen (bijvoorbeeld door het plaatsen van vlaggers of waarschuwingslichten op de baan). Het is volgens de rechtbank voldoende aannemelijk dat Kombikart met goede instructies en afdoende toezicht het ongeval had kunnen voorkomen. Of dergelijke maatregelen het ongeval in de onderhavige omstandigheden daadwerkelijk had kunnen voorkomen, valt mijns inziens te bezien. Dit geldt te meer nu is gebleken dat eiseres onvoldoende voorzichtig is geweest, door (tijdens het vrij rijden) met hoge snelheid door de S-bocht te rijden en haar snelheid niet te verminderen. De rechtbank lijkt ook in te zien dat dit voor discussie vatbaar is en voegt toe dat het risico van een onzeker causaal verband voor rekening van Kombikart dient te komen.

Ten aanzien van de omvang van de schadevergoedingsverplichting oordeelt de rechtbank tot het toekennen van vijftig procent eigen schuld aan de zijde van eiseres. Zij legt daaraan de

overweging ten grondslag dat eiseres 'zich willens en wetens heeft blootgesteld aan de risico's die in het algemeen zijn verbonden aan het karten en meer in het bijzonder aan het risico van een ongeval door een fout van een minder ervaren karter. [de dochter van eiseres] is bovendien onvoldoende oplettend geweest' (r.o. 4.40). De rechtbank gaat hier onder meer in op het leerstuk van risicoaanvaarding. Daarmee brengt zij in dit geval tot uitdrukking dat eiseres zich bewust is geweest van de risico's van het karten, maar die risico's desondanks heeft aanvaard door toch te gaan rijden. Dit levert mijns inziens geen zelfstandige grond op voor toepassing van artikel 6:101 BW. De Hoge Raad heeft immers in het *Natrappen*-arrest overwogen dat aan het leerstuk risicoaanvaarding als zodanig geen behoefte bestaat, omdat hetgeen men daarmee beoogt te bereiken opgaat in de vraag naar onrechtmatigheid en de beoordeling van de eigen schuld (HR 28 juni 1991, ECLI:NL:HR:1991:ZCo300, r.o. 3.4, *NJ* 1992/622, m.nt. C.J.H. Brunner, zie ook HR 21 oktober 1988, ECLI:NL:HR:1988:ADo482, *NJ* 1989/729, m.nt. C.J.H. Brunner (*Circus Mullens*) en HR 25 november 2005, ECLI:NL:HR:2005:AU4042, *NJ* 2007/141, m.nt. C.J.H. Brunner (*Eurosportief/Wesselink*)).

Een eigenschuldverdeling van vijftig procent is wel begrijpelijk gelet op de ervaring van eiseres als kartster en haar gebrek aan oplettendheid in het kader daarvan (r.o. 4.40). De rechtbank gaat er mijns inziens dan ook terecht van uit dat eiseres onvoldoende oplettend is geweest door met hoge snelheid door de S-bocht te rijden. Zij heeft haar snelheid niet aangepast op de situatie ter plekke. Gelet op de ervaring als kartster zou zij dit wel moeten doen, omdat tijdens het vrij rijden ook onervaren deelnemers op de baan aanwezig kunnen zijn die eenvoudiger van de baan af raken c.q. weer opnieuw de baan zullen oprijden.

Volledigheidshalve vermeld ik nog dat Kombikart geen beroep toekomt op de door haar gehanteerde exonerationclausule (die op het circuit door middel van borden was aangebracht) voor zover deze ziet op een vordering tot schadevergoeding wegens letselschade. Het beroep op vernietigbaarheid van de exonerationclausule door eiseres wordt door de rechtbank gehonoreerd, nu een dergelijk beding op grond van artikel 6:237 aanhef en onder f BW wordt vermoed onredelijk bezwarend te zijn. Kombikart is er niet in geslaagd dit vermoeden te weerleggen (r.o. 4.30 e.v.).

7. Conclusie

Deze uitspraak bevestigt de verhoogde drempel voor aansprakelijkheid ten opzichte van deelnemers aan sport-of spelsituaties onderling en neemt in de onderhavige omstandigheden geen aansprakelijkheid aan van de mededeelnemer. Deze regel gaat niet op in de verhouding tussen eiseres als deelneemster en Kombikart als exploitant van het kartcircuit, waar de rechtbank aansprakelijkheid van Kombikart aanneemt jegens eiseres. Ten aanzien van de omvang van de aansprakelijkheid beperkt de rechtbank de vergoedingsplicht van Kombikart

jegens eiseres op basis van artikel 6:101 BW, omdat eiseres ondanks haar ervaringheid als kartster onvoldoende oplettend is geweest, terwijl zij wist dat zich ook onervaren rijders op het circuit zouden bevinden.

RECHTSPRAAK

Gemeente niet aansprakelijk voor vermeende gebrekkigheid van een in bruikleen verstrekte traplift. Gemeente had op grond van de Wmo een inspanningsverplichting ter controle van de kwaliteit van goederen. Geen sprake van onrechtmatig handelen.

Eiseres heeft bij de gemeente Korendijk (Zuid-Holland) een aanvraag ingediend om in aanmerking te komen voor een traplift. Deze aanvraag is geaccepteerd en vervolgens is een tweedehands traplift geïnstalleerd in de woning van eiseres. In 2014 heeft eiseres een ongeluk gekregen met de traplift. Terwijl zij op de traplift zat en deze naar boven stuurde, is zij met haar linkerknie tegen het plafond gekomen. Zij heeft toen in een reflex haar been weggetrokken en hierdoor is haar linkerenkel bekneld geraakt tussen de trap(trede) en het voetenplateau van de lift. Na het ongeval is de traplift door een bedrijf gecontroleerd op veiligheid en is geconstateerd dat de traplift naar behoren werkt. Tussen partijen staat vast dat eiseres de traplift van de gemeente Korendijk in bruikleen heeft gekregen. Er is dus sprake van een bruikleenovereenkomst waarbij artikel 7A:1777 t/m 7A:1790 BW van toepassing zijn. Door eiseres is niet gesteld dat enig ander feit dan een gebrek aan de uitgeleende traplift de oorzaak van het ongeval is geweest. Volgens eiseres komt de gemeente geen beroep toe op artikel 7A:1790 BW, omdat dit naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Volgens de rechtbank is niet gesteld of gebleken dat er een algemene verplichting geldt voor een uitlener om bij het verstrekken van zaken in bruikleen de inlener te wijzen op het risico van toekomstige verborgen gebreken aan die zaken en de daaruit voortvloeiende schade en te adviseren om een verzekering af te sluiten om dat risico te dekken. Er doen zich volgens de rechtbank geen omstandigheden voor die maken dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is om een beroep te doen op artikel 7A:1790 BW. Er zijn verder geen feiten of omstandigheden aangevoerd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de gemeente Korendijk de vermeende gebrekkigheid van de traplift heeft gekend. Op grond van artikel 9a lid 2 Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) heeft de gemeente een inspanningsverplichting om de kwaliteit te waarborgen van maatschappelijke ondersteuning in de vorm van zaken die van derden zijn betrokken en in bruikleen worden gegeven. Op grond van het bovenstaande komt de rechtbank tot het oordeel dat eiseres onvoldoende heeft

gesteld om tot het oordeel te kunnen komen dat de gemeente Korendijk onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld. De vorderingen worden daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:6692

Zaaknummer: C/10/513695 / HA ZA 16-1084

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: J.H. van der Wouden en A.J. Schoonen

Wetsartikelen: 7A:1790 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Oogletsel na arbeidsongeval tijdens schoonmaken steenoven. In verband met onduidelijkheid over causaal verband tussen ongeval en de daarna ontstane oog- en hoofdpijnlachten benoemt het hof meerdere deskundigen.

Appellant was in 2005 werkzaam als ovenoperator toen hij tijdens de schoonmaakwerkzaamheden een smeltspat in zijn linkeroog kreeg. In het ziekenhuis is een hoornvliesbeschadiging geconstateerd. Na behandeling met zalf zouden de klachten moeten verdwijnen, maar dit gebeurde niet. Uiteindelijk is appellant geopereerd aan zijn oog. Hierdoor zijn de visusklachten sterk verbeterd, maar de hoofdpijnlachten bleven. Door de arbeidsinspectie is onderzoek gedaan naar het incident en uiteindelijk is geconcludeerd dat geen verband kan worden vastgesteld tussen een overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet en de oorzaak van het arbeidsongeval. Appellant heeft in eerste aanleg een verklaring voor recht gevorderd dat de werkgever volledig aansprakelijk is voor het genoemde arbeidsongeval. Appellant heeft hieraan ten grondslag gelegd dat de werkgever zich niet heeft gehouden aan de verplichtingen voortvloeiende uit artikel 7:658 BW. In eerste aanleg heeft de kantonrechter geoordeeld dat de werkgever volledig aansprakelijk is voor het bedoelde bedrijfsongeval en de overige vorderingen afgewezen, nu het aan de orde gestelde letsel aan of van het gezichtsvermogen en de hoofdpijnlachten niet medisch aantoonbaar zijn. Het hof is van oordeel dat er nader onderzoek moet plaatsvinden naar de herkomst van de klachten van appellant en benoemt daarom een neuroloog en een psychiater. Het hof verwijst de zaak naar de rol.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 29-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3803

Zaaknummer: 200.154.171_01

Rechters: J.W. van Rijkom, Y.L.L.A.M. Delfos-Roy en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: R.M.W.H. Bedaux en H.M. Kruitwagen

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Psychische klachten ambtenaar. Ingang burgerlijke rechter voor vorderen schadevergoeding door ambtenaar sinds 2013 niet meer mogelijk. Verzoek om voorlopig getuigenverhoor in verband met te vorderen schadevergoeding afgewezen.

Een ambtenaar die in dienst is bij het Servicecentrum Dordrecht stelt zich op het standpunt dat zij een angststoornis heeft opgelopen als gevolg van de onveilige werkomstandigheden. De Gemeenschappelijke Regeling Drechtsteden zou haar nu proberen te ontslaan zonder toekenning van een schadevergoeding. Zij verzoekt om het bevelen van een voorlopig getuigenverhoor. De rechtbank wijst het verzoek af en overweegt daartoe dat verzoekster is aangesteld als ambtenaar bij Drechtsteden, een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1 Awb. In artikel 187 lid 1 Rv is bepaald dat het verzoek om een voorlopig getuigenverhoor moet worden gericht tot de rechter tot wiens absolute bevoegdheid de zaak behoort, omdat het rechtsmiddel is bedoeld ter voorbereiding van een geding voor de burgerlijke rechter. Sinds 1 juli 2013 is het voor ambtenaren niet meer mogelijk om voor het vorderen van schadevergoeding wegens een onrechtmatig besluit de civiele route te volgen. Verzoekster zal zich voor een vordering tot schadevergoeding wegens onrechtmatig handelen moeten wenden tot de bestuursrechter. Het verzoek wordt daarom afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 28-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:6506

Zaaknummer: C/10/524260 / HA RK 17-284

Rechters: A.F.L. Geerdes

Advocaten: M.W.M. Pennings en A.C.G. Kaijen

Wetsartikelen: 187 Rv en 1:1 Awb